

PESTI HIBA

Félelem úszik a víz tetején, lerakódik a parton,
tornyosul egyre a megfelelés suta félszigetévé.
Sistereg otthon, képmutatóan a jó Duna TV.
Úgy tartozni közösségekhez, hogy sehová sem.
Átmenet-átjövét, ennyi nyomunk, csak a sitt marad itt majd,
csillog a parkban a fák töve közt az ezernyi szilánk múlt.
Építési daruknak a karja az égen az óra –
takk-takk, roppant vészjósón közeleg valami tré.
Éppen randi előtt belelépni a friss kutyaszarba.
Meggpillantani egy csini csaj csíkos bugyiját, és
másra se tudni egész éjjel gondolni utána.
Egy fogfájós kurvát óvatosan leszopatni,
jófejségből, hogy műtétre legyen neki pénze.
Engedjél be, kinyírlak a faszba, a kertben eláslak,
megöltem anyádat, a szarkeverőt, de látod amottan...
verdes az ablak szárnyai közt a családi erőszak.
Reflexből fordulni a másik irányba, ha baj van.
Nem látsz, nem hallasz, nem köpsz, csak hogy magadat mentsd!
Ráviczorogni a szembejövő öregekre a TESCO
pultjai közt a leértékelt árukra vadászva.
Barlangrajzok alapján megválasztani törzsünk.
Bringó hintót hajtva a Nagy Propagandaminiszter.
Elsőajtó járatok messzire elkerülése!
Tolni a 80-as A trolibuszt be az Őrsre utasként.
Búbos taxival át a folyón, így menni pisálni!
Bátor készenlétisek ütnek üvöltve a földön
pár csótányt gumibottal, majd te következel egyből.
Aszfalt pingpongasztalnak tetején elaludni.
Lent a ligetben a pad támláján nagy felirat, hogy
„Albérlet kell, nincs lóvém, seggel fizetek majd!";
név, telefonszám. Holló hollónak szemetét,
függőkert tele függőkkel, kis kocsmaoázis,
kósza üvöltés (Ginsberg nélkül), hiszti, a diszti-
hontalan andrások mennek folyton le Kutyaába.

Nem lehet ezt megszokni szerintem, max idomulni,
jókora helyzetelőny, ha takonyból szótt a gerinced.
Being Malkovich – ez hát itt a magyar kiadás: a
mágikus ajtó nem vezet el, csak Kulka agyába.

HUSS

Mint egy drón körözök Parnasszus csúcsa, meg épp a
szomszédos lösz dűne felett. Szüntelen őrzöm a rendet,
vad lézer szemeimmel perzselem össze a népet.
Szakmaiságom nem kérdés, kritikus vagyok én itt
több szempontból, lőni azonban azokra fogok csak,
kik moccanni merészelnek még. Kuss! Ne csináljon
többé senki se semmit, úgysem lenne elég jó!
mondta a tarka bagolypapagáj fémketrece mélyén.

MÁRTA NÉNI

Kedvenc emlékemben nem szerepelsz, a neved csak.
Ott, a fotótáborban, már tíz éve is ennek,
félúton valahol Barstow, valamint a dörögdi
klastrom közt, egy kis falu görbe falú, sváb
házában vacsoránál azt javasolta nekünk a
hajdan majdnem híres, azonban már alig ismert
filmes, régi, kamaszkori tier listem tetejéről:
forgassunk közösen köszönő-kisfilmet azonnal,
így hálálva neked meg a tálca diós* palacsintát,
(* tejföl, némi cukor, citromhéj és a dió) a-
mit nekem útravalóként otthon még csomagoltál.
Fejbenfilm lett, nem készült el, lelkesedésünk
úgy elapadt, ahogyan születésemnél a tejed, de
ott éreztem először: tápláló a hiányod.

HOME RUN

(Mottó: bérleteket, jegyeket kérem bemutatni!)

Rómaiak nyomain zötyögünk kilazult köveken, benn bűg a kilences busznak kriptahomálya, acélos éjmélyén aggódó szempár villan, akár a pillangókés szemben, az utca sötét zugain, mint gázláng kékje a nagymama-lábos alatt. Alig állok lábaimon, csak a mintázat tart össze, az elme elmenekülne, ezért van már rég gúzsba kötözve áporodott tudatomban a hétköznapjaim által. Ez Denevérország, itt semmi esetre se állj meg! *Season is over. Nincs több bomba. Se séta, se móka, se úszás – írta le anno Hunter, majd szétlőtte az arcát.*

SPOTLIGHT

Biztonsági erők lámpája cikázik az éjben, száraz jég köde leng kívül-belül egyre, miközben tarkopasz állatok adrenalinra vadásznak a téren. Fájdalmas „tizenöt perc hírnév”, csattog a taps a méla pofádon, zúg a közönség: vissza, ahonnan jöttél, hallod?! Meghajlás, függöny, köszi szépen.